

Глава 1

Денят, в който светът се промени

„Време на смъртта – 4:15“

Мога да определя точно онзи момент от моя живот, когато земята застина, сякаш затаи дъх, за да види как щях да посрещна съдбата си. Сигурен съм, че ако можеше да се измери с хронометър, щеше да е минала само част от секундата. И все пак в онзи миг светът се откри пред мен, загатвайки за тайните на ново знание отвъд познатото. Нищо вече нямаше да бъде същото. Не беше обикновено пътуване.

Казвам се Мел Гил, но повечето хора ме наричат просто Мел. Като психотерапевт и лектор по въпросите на мотивацията пътувам из целия свят, разговарям с хора за тяхното подсъзнание и как мислите не само предопределят доколко да бъдат щастливи, а неизбежно и тяхната съдба. Работата ми е доста спокойна, но както започнах да ти разказвам, знам всичко това от моето собствено пътуване, което започна, съвсем буквално, с онзи инцидент.

Годината бе 1976-а и аз бях 18-годишен. По-рано този ден ми бе даден малък плосък камък с изписан върху него символ, наподобяващ буквата „М“. Беше руна, буква от азбуката на викингите. Но за разлика от съвременните системи за писане, древните хора са приписвали голяма сила на своите букви. Названието „руна“ означава тайна. За древните хора руните, първоначално наброяващи 24 символа, често изписвани върху малки плоски камъни, са били пророчества. Те ги слагали в торба или малък съд, разбърквали ги и после насляпо изваждали камък, като така предсказвали своето бъдеще. Изричайки името на руната на глас, призовавали нейната вибрация и камъкът „помагал“ на нуждаещия се да намери отговор. Може би всичко се случи, защото носех камъка, търсех своя път и се питах какво предстои.

Бяха ми казали, че руната, която бе изписана и сега носех, е Ehwaz. Според някои формата на „М“ символизира две конски глави, обърнати една към друга, докато други твърдят, че представлява ездач на кон. Тя означава целенасочено движение, напредък и понякога пътуване, но не просто във физическия свят. Ehwaz е пътуване на духа. Точно както ездачът и конят трябва да са обединени от силно партньорство, така е важно тялото и душата да са единни. В живота не е достатъчно да се грижим за физическото, ако умът и чувствата са пренебрегвани.

Тъй като съм първо поколение американец от Индия, руническата мъдрост ми напомни един индуски мит, който бях чул отдавна, за бог Шива и втората му жена Парвати. След като първата жена на Шива била убита, той загубил интерес към света.

Шива имал важната роля на „разрушител“ и „закрилник“ и първоначално се прочул с проклетия си нрав, но след като загубил любовта на живота си, изпаднал в дълбока покруса. Подобно на много наранени емоционално хора, той решил, че най-добрият начин на действие, за да се предпази от бъдеща болка, е да избягва физическия свят и неговите проблеми. Затова се оттеглил на върха на една планина и започнал да размишлява. В крайна сметка, да попадне в небесните пространства и да се учи от Великите учители, било много по-добро занимание и емоционално по-безопасно за него или поне така си мислел!

Единственият проблем бил, че това означавало да пренебрегне и ролята си на „закрилник“ между другите неща във физическия свят. Всичко тръгнало наопаки, като го нямало да помага за равновесието в света. Слънцето отказало да грее, посевите започнали да гинат и хаосът приближавал. Затова боговете замислили план, за да накарат Шива да се върне към установения си начин на живот. Те сътворили нова богиня – Парвати, за да му бъде съпруга и да го примами долу на Земята.

В началото наистина не потръгнало, но Парвати не се отказала от Шива. Накрая, с време и търпение го върнала обратно на Земята и те сключили сделка. От време на време той можел да се качва на върха и да размишлява с Учителите, но винаги се връщал долу при нея.

Докато Шива е умствената и емоционалната страна на човека, Парвати е физическата. Пълното отдаване на мисловното или на физическите стремежи и желания пренебрегва равновесието във Вселената и внася нестабилност във всичко. Затова целта на хората трябва да бъде да поддържат равновесието между двете.

По подобен начин същността на руната Ehwaz ме подтикваше да отида отвъд физическото, да започна едно пътуване на душата, за да придобия скрита мъдрост и знание. Изобщо не знаех, че вече действат могъщи сили и нагаждат условията, които щяха да ми позволят да се натъкна на удобните случаи, а те пък щяха да ме изведат на пътя на моя живот.

Въпреки че далеч не бях убеден в силата на руните, мислех, че Ehwaz е добро предзнаменование. Тази руна символизира човек, предприел откривателско пътуване, а именно такъв бях аз!

С моите спътници се придвижвахме през планините и джунглите на Малайзия. Сенките на нощта отдавна се бяха спуснали над малката ни група, но ние решихме да продължим да вървим още известно време. Изведнъж, съвсем неочаквано, стъпих накриво и полетях право надолу по стръмния склон. Сърцето ми ускори пулса си, докато размахвах ръце безпомощно, опитвайки се отчаяно да спра падането си. Движеща сила, която не се поддаваше на моя контрол, ме запокити и аз се оказах като парцалена кукла. Накрая се стоварих върху каменната основа на дълбока пещера. И всичко потъна в непрогледен мрак.